

SL

SL

SL

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 28.5.2010
COM(2010)267 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU

**o uporabi člena 105 in naslednjih Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007, ki se nanašajo na
ukrepe za izboljšanje pogojev za proizvodnjo in trženje čebelarskih proizvodov**

SEC(2010)655

KAZALO

POROČILO KOMISIJE SVETU IN EVROPSKEMU PARLAMENTU o uporabi člena 105 in naslednjih Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007, ki se nanašajo na ukrepe za izboljšanje pogojev za proizvodnjo in trženje čebelarških proizvodov.....		1
1.	UVOD	3
2.	IZVAJANJE ČEBELARSKIH PROGRAMOV	3
2.1	Popis (tabela 9).....	3
2.2	Izvrševanje izdatkov.....	4
2.3	Stopnja uporabe.....	5
2.4	Cilji.....	6
3.	PREDLOGI DRŽAV ČLANIC	7
4.	PREDLOGI IZVAJALCEV IZ CELOTNE VERIGE	9
5.	SKLEPNE UGOTOVITVE	10

To poročilo spremlja delovni dokument služb Komisije, v katerem so tabele in slike, na katere se sklicuje.

1. UVOD

Člen 184 Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007 o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov in o posebnih določbah za nekatere kmetijske proizvode¹ določa, da se Evropskemu parlamentu in Svetu vsaka tri leta predloži poročilo o izvajanju ukrepov za izboljšanje pogojev za proizvodnjo in trženje čebelarских proizvodov iz člena 105 in naslednjih navedene uredbe. To poročilo izpolnjuje navedeno obveznost ter vključuje proračunska leta 2006–2007, 2007–2008 in 2008–2009. Ta tri proračunska leta ustrezajo zadnjemu letu predhodnega triletnega obdobja (2005–2007) in prvima dvema letoma tekočih triletnih programov (2008–2010).

Komisija je marca 2007 sprejela tretje poročilo o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 797/2004², v katerem je ocenila zadnja tri leta izvajanja navedene uredbe. Ker je ugotovila, da je bila uporaba teh nacionalnih programov učinkovita ter da so bile države članice in izvajalci z njimi zelo zadovoljni, poročila ni spremljala nobena zakonodajna sprememba. Vendar pa so bili od zadnjega poročila v Uredbo Komisije (ES) št. 917/2004³ o podrobnih izvedbenih pravilih vključeni ukrepi za poenostavitve.

Države članice so v skladu z določbami zakonodaje Skupnosti poslale svoje nacionalne programe za obdobje 2008–2010.

Treba je navesti, da so čebelarске programe brez izjeme poslale vse države članice, kar je dokaz njihovega zanimanja in potreb evropskega čebelarstva.

Razmere v sektorju

Gospodarske okoliščine, v katerih se ti programi izvajajo, se od leta 2007 niso močno spremenile. Evropski trg je še naprej zelo odvisen od uvoza (več kot 40 % porabe se uvozi), čeprav manj kot v preteklosti. Na svetovnem trgu je najopaznejše močno zvišanje cen. Zaradi visoke ravni cen zlasti v Argentini (upad proizvodnje), ki je bila za EU glavni vir oskrbe, se je povečal uvoz kitajskega medu v EU.

Poleg gospodarskega vidika se sektor še vedno spoprijema s težavami odmiranja čebeljih družin.

2. IZVAJANJE ČEBELARSKIH PROGRAMOV

2.1 Popis (tabela 9)

V skladu z zakonodajo so države članice leta 2007 hkrati s svojimi programi poslale tudi študijo o strukturi čebelarskega sektorja.

Po podatkih, ki so jih države članice poslale v letu 2007, je vseh čebelarjev v EU 595 775, od tega 19 025 poklicnih (nad 150 panjev). Število čebelarjev se je v primerjavi z letom 2004 nekoliko povečalo zaradi širitve EU na Bolgarijo in Romunijo. Brez čebelarjev iz teh dveh držav bi se njihovo število precej zmanjšalo.

¹ UL L 299, 16.11.2007, str. 1.

² COM(2007) 131 konč.

³ UL L 163, 30.4.2004, str. 83.

Vseh panjev je 13 602 719, od tega jih je 4 461 606 v lasti poklicnih čebelarjev (3,2 % čebelarjev ima v lasti skoraj 33 % panjev). Število panjev v EU se je od popisa v letu 2004 povečalo za 1 971 419. Delni vzrok za to je bila širitev EU v letu 2007, saj je bilo v dveh novih državah članicah popisanih 1 646 736 panjev. Vendar se je med letoma 2004 in 2007 povečalo tudi število panjev v EU 25. Po navedbah čebelarjev je bilo to povečanje nujno, da bi nadomestili izgubo zaradi pogina čebel.

Države članice z največjim številom panjev so Španija (17,06 %), Grčija (10,8 %), Francija (10 %) in Italija (8,5 %) (sliki 9a in 9b).

V Španiji se je čebelja populacija v primerjavi z letom 2004 zmanjšala za 130 000 panjev, kar je glede na celotno Skupnost precejšnje zmanjšanje (17,1 % v primerjavi z 21,9 %).

2.2 Izvrševanje izdatkov

Proračunska sredstva na državo članico

Kot je določeno v členu 2 Uredbe (ES) št. 917/2004, države članice pošljejo Komisiji svoje programe do 15. aprila na vsaka tri leta (leta 2007 za programe 2008, 2009 in 2010).

Na podlagi obvestil držav članic o napovedanih izdatkih se razpoložljiva sredstva iz proračuna Skupnosti dodelijo glede na popis čebel Skupnosti, kot je naveden v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 917/2004. Na podlagi deleža panjev vsake države članice glede na skupno število dobimo odstotek največjega teoretičnega zneska sredstev, do katerega je upravičena posamezna država članica pred morebitno porazdelitvijo zneskov, za katere ni bilo zaproseno.

Odstotek, ki je za posamezno državo članico prikazan na sliki 9b, torej pomeni njen teoretični delež proračunskih sredstev. Vendar je iz slike 9d razvidno, da se dejanska porazdelitev sredstev za proračunsko leto 2008 nekoliko razlikuje od deleža čebel. Razlog za to je dejstvo, da nekatere države članice niso zaprosile za celoten teoretični delež. Preostanek se v skladu z zakonodajo razdeli med države članice, ki so zaprosile za več sredstev, kot znaša njihov teoretični delež. Španija je na primer prejela 18 % vseh proračunskih sredstev, čeprav ima samo 17,1 % panjev.

Za proračunsko leto 2008 je sedem držav članic zaprosilo za manj sredstev, kot znaša njihov teoretični delež proračunskih sredstev.

Za leto 2008 je na tri države članice (Španijo, Grčijo in Francijo) odpadlo skoraj 40 % razpoložljivih proračunskih sredstev. Torej prav države članice z največjim številom panjev zahtevajo največ sredstev za uporabo programov.

Treba je navesti, da se je vpliv širitve EU na Bolgarijo in Romunijo v smislu zmanjšanja deleža panjev starih držav članic izravnal s povečanjem letnih proračunskih sredstev, saj so se ta povečala s 23 milijonov EUR na 26,3 milijona EUR. Zmanjšanje vrednosti proračunskih sredstev za nekatere države članice je izključno posledica zmanjšanja števila panjev.

Izvrševanje izdatkov na vrsto ukrepa in državo članico (tabela 10)

Analiza izvrševanja izdatkov temelji na podatkih, ki jih države članice pošljejo vsako leto na podlagi člena 6(2) Uredbe (ES) št. 917/2004. Ta obveznost je bila uvedena po zadnjem poročilu, da bi lahko Komisija preučila, kako države članice v resnici porabljajo proračunska

sredstva. Ker je izvrševanje lahko drugačno od napovedi, je bilo namreč v uredbo Komisije uvedenih več prožnosti pri prilagajanju programov.

Tudi v obdobju 2007–2009 sta bila najpogosteje uporabljena ukrepa nadzor nad varozo in tehnična pomoč (sliki 10a in 10b). Čeprav se izdatki za tehnično pomoč, za katero se vsako leto porabi 26–27 % proračunskih sredstev, niso zelo spremenili, je bilo ugotovljeno močno zmanjšanje deleža proračunskih sredstev, porabljenih za nadzor nad varozo (ta se je znižal s 37 % v letu 2007 na 27 % v letu 2009).

Ukrepe tehnične pomoči je uporabila zelo velika večina držav članic (sliki 10a in 11a), pri čemer jih je v smislu proračunskih sredstev največ uporabila Italija, ki zanje vsako leto nameni 900 000 EUR. Ta ukrep so pogosto uporabljale tudi Grčija, Francija, Nemčija in Češka republika. Uporabili pa ga nista novi državni članici (Bolgarija in Romunija), ki sta svoj program raje osredotočili na druge ukrepe.

Tudi ukrepe nadzora nad varozo so uporabile vse države članice, razen Slovenije (sliki 10a in 11b). Države članice, ki so ta ukrep najpogosteje uporabljale, so Španija, Madžarska in Poljska. Portugalska, ki je v letu 2007 ta ukrep pogosto uporabljala, je močno zmanjšala delež svojih proračunskih sredstev, namenjenih za ta ukrep. Nasprotno pa je Slovenija, ki je ta ukrep v letih 2007 in 2008 zelo redko uporabljala, leta 2009 močno povečala proračunska sredstva za ta ukrep.

Ukrepi za racionalizacijo sezonskih selitev panjev zaradi paše so še naprej tretji najpogosteje uporabljeni ukrep, za katerega se nameni 18 % izdatkov (sliki 10a in 11c). Tradicionalno se je ta ukrep najpogosteje uporabljal v državah južne Evrope, za katere sta značilna raznovrstna flora in dolgotrajen čas cvetenja. Opaziti je mogoče, da se je Grčija odločila močno preusmeriti pomoči na ta ukrep, zlasti po letih 2008 in 2009 (več kot polovico svojih proračunskih sredstev). Nasprotno pa so Španija, Italija in Madžarska po letu 2008 znižale zneske, namenjene za ta ukrep.

Na četrtem mestu so ukrepi za obnovo čebelje populacije. Ta ukrep se uporablja vedno pogosteje, ugotavlja se močno povečanje med letoma 2007 in 2009 (z 10 % izdatkov na 15 %) (sliki 10a in 11e). Od uvedbe izdatkov za ta ukrep leta 2005 so se ti povečali s 6,2 % na 15 %. Razlog za to je pojav odmiranja čebeljih družin, ki se je v zadnjih letih še okrepil. Za te ukrepe si zelo prizadevajo čebelarske organizacije, ki sodelujejo pri pripravi programov, saj bi tako lahko nadomestili izgube čebeljih družin. Med državami članicami sta ta ukrep največ uporabljali Poljska in Romunija. Vendar se za Poljsko od leta 2009 ugotavlja močno znižanje sredstev, namenjenih za ta ukrep.

Ukrepi za analize medu in uporabne raziskave se uporabljajo manj kot v preteklosti, saj je bilo leta 2009 zanje namenjenih samo 6–7 % (slike 10a, 11d in 11f).

Za uporabne raziskave največ proračunskih sredstev namenja Francija, s skoraj 900 000 EUR v letu 2009, kar je več kot polovica vseh sredstev, namenjenih za ta ukrep na ravni Skupnosti.

Za analize medu največ sredstev namenja Španija (zelo močno povečanje med letoma 2007 in 2009). Druge države članice, razen Avstrije, za to namenjajo zelo majhne zneske.

2.3 Stopnja uporabe

Pripombe o stopnji uporabe temeljijo na podatkih, ki so jih države članice poslale v zvezi z izvrševanjem proračuna po vrsti ukrepa in ki so se uporabili tudi kot referenčni okvir za del,

ki se nanaša na izvrševanje izdatkov (tabela 10). Te številke se včasih razlikujejo od števil EKJS (tabele 12 a, b in c).

Povprečna stopnja uporabe za proračunsko leto 2007 je bila 90-odstotna. Razlog za tako zelo visoko stopnjo uporabe je dejstvo, da je šlo za tretje proračunsko leto EU 25 in da je deset držav članic, ki so se EU pridružile leta 2004, pridobilo dovolj izkušenj. Stopnja uporabe pri večini držav članic znaša med 90 % in 100 %. Državi članici z najnižjo stopnjo uporabe sta Ciper (38 %) in Luksemburg (56 %). Razmeroma nizke stopnje uporabe imajo tudi Portugalska, Slovenija in Slovaška (med 69 in 76 %).

Za proračunsko leto 2008 se je stopnja uporabe močno znižala, saj je z 90 % padla na 80 %. Vendar so jasen razlog za tako znižanje neporabljenost sredstev Bolgarije in Romunije, za kateri je bilo to prvo leto pridobivanja izkušenj. Enako kot se je to v letu 2005 zgodilo v desetih novih državah članicah, je bilo pomanjkanje izkušenj vzrok za slabo uporabo (samo 34 % v Bolgariji in 17 % v Romuniji). Zelo nizko stopnjo uporabe ima tudi Portugalska (36 %). Enako kot v prejšnjih letih so največje upravičenke zelo dobro uporabile dodeljena proračunska sredstva, razen Francije, ki je uporabila samo 74 % sredstev. Cipru in Luksemburgu, ki sta leta 2007 imela nizko stopnjo, je uspelo obrniti trend in sta dodeljena proračunska sredstva uporabila optimalno.

Že od proračunskega leta 2009 se z zadovoljstvom ugotavlja jasno izboljšanje uporabe proračunskih sredstev (88 %). Bolgarija in Romunija sta močno izboljšali svojo stopnjo uporabe, čeprav je stopnja Romunije (54 %) še vedno precej pod povprečjem Skupnosti. Od držav, ki so upravičene do velikega dela proračunskih sredstev Skupnosti, je bila Francija bistveno uspešnejša kot v letu 2008. Po drugi strani pa je Poljski po dveh letih zelo visoke stopnje uporabe uspelo porabiti samo 74 % svojih proračunskih sredstev. Portugalska ima kljub izboljšanju še vedno zelo nizko stopnjo (58 %), pa tudi Luksemburg ima še vedno nizko stopnjo uporabe (60 %).

2.4 Cilji

Upravičeni so vsi ukrepi, ki jih predlagajo države članice, če so namenjeni izključno izpolnjevanju ciljev katerega koli od prednostnih ukrepov.

Posebni cilji upravičenih ukrepov

Cilji ukrepov, upravičenih do pomoči Skupnosti, se od zadnjega poročila niso spremenili.

Tehnična pomoč je namenjena povečanju učinkovitosti proizvodnje in trženja z uporabo boljših tehnik. Tečaji in drugi ukrepi usposabljanja za čebelarje in odgovorne osebe skupin ali združenj se nanašajo zlasti na področja, kot so vzreja in preprečevanje bolezni, pogoji zbiranja in pakiranja, skladiščenje in prevoz medu ter trženje.

Cilj **nadzora varoze** je zmanjšati izdatke, nastale zaradi zdravljenja panjev, ali prevzeti del izdatkov. Če te parazitske bolezni ne zdravimo, lahko povzroči zmanjšanje pridelka čebelarstva proizvodnje v EU in izgubo čebeljih družin. Varoze ni mogoče popolnoma odpraviti in zdravljenje panjev z dovoljenimi sredstvi (ki ne puščajo sledi na medu) je edini način za preprečevanje njenih posledic. Potreba po finančni pomoči se je pokazala tudi za preprečevanje zdravljenja z nedovoljenimi kemičnimi pripravki ali uporabe neučinkovitih postopkov.

Cilj pomoči za **racionalizacijo sezonskih selitev zaradi paše** je upravljati premike panjev na ozemlju Skupnosti in zagotavljati razpoložljive lokacije za visoko koncentracijo čebelarjev med

obdobjem cvetenja. K upravljanju sezonskih selitev zaradi paše lahko med drugim prispevajo register sezonskih selitev, naložbe v opremo in izdelava kart medonosnih rastlin.

Namen podpornih ukrepov za izvedbo **analiz medu** je izboljšati trženje medu. Financiranje analiz, ki se nanašajo na fizikalno-kemijske značilnosti medu glede na botanično poreklo, omogoča čebelarju, da podrobno spozna kakovost medu in tako za svoj proizvod na trgu iztrži več.

Z **obnovo čebelje populacije** je prek financiranja dejavnosti za spodbujanje vzreje matic ali nakupa paketov čebel mogoče nadomestiti izgube čebel in torej proizvodnje.

V okviru te uredbe lahko možnost vključitve posebnih projektov **uporabnih raziskav** na področju kvalitativnega izboljšanja medu v čebelarskih programih in razširjanje njihovih rezultatov pripomoreta k povečanju dohodka proizvajalcev na določenih območjih.

3. PREDLOGI DRŽAV ČLANIC

Države članice so na splošno zelo zadovoljne z načinom upravljanja teh programov in ni stalnih zahtev za spremembo Uredbe (ES) št. 1234/2007. Zelo pogosto zahtevajo, naj se zagotovi trajnost teh programov.

Komisija je od zadnjega poročila spremenila podrobna izvedbena pravila, da bi tako poenostavila izvajanje programov in bi države članice dobile več prožnosti zlasti pri prilagajanju svojih programov med proračunskim letom. Komisija je ukinila pravilo 20 %, nad katerimi je bilo potrebno mnenje upravljalnega odbora, da so se lahko sredstva, prvotno namenjena za nek ukrep, uporabila za druge ukrepe. Odslej lahko države članice to storijo, ne da bi morale upoštevati poseben postopek, vendar samo če se sredstva dodelijo ukrepom, ki so bili prvotno določeni v nacionalnih programih. Pri novih ukrepih, o katerih Komisija prvotno ni bila obveščena, se še vedno zahteva mnenje Komisije. Po drugi strani pa je Komisija določila, da ji morajo države članice po koncu vsakega proračunskega leta sporočiti, za katero vrsto ukrepov so se sredstva uporabila. To omogoča boljšo analizo programov. Države članice so bile zelo zadovoljne s to poenostavitvijo in večjo prožnostjo.

Vendar so bile Komisiji v pričakovanju tega poročila poslane nekatere zahteve držav članic. Spodnje zahteve so bile navedene že v zadnjem poročilu:

- nekatere države članice zahtevajo, da se ukrepi pomoči laboratorijem, ki izvajajo analize fizikalno-kemičnih lastnosti medu, razširijo še na druge čebelarske proizvode.

Odgovor Komisije je enak kot v letu 2004: glede na omejena proračunska sredstva se to ne zdi prednostna naloga, zlasti ob upoštevanju količin, danih na trg. Pri proizvodih z visoko dodano vrednostjo je stroške teh analiz lažje kriti kot pri medu. Ni večjih razlogov za spremembo uredbe v tem smislu;

- nadzor nad drugimi boleznimi čebel poleg varoze; jasno mora biti, da cilj te sheme ni oblikovanje zdravstvene politike v sektorju. Bolezni, povezane z varozo, so ob spremembi iz leta 2004 postale neupravičene do čebelarskih programov prav zato, da ne bi prišlo do zamenjav z veterinarsko politiko;

- izboljšanje statističnega instrumenta: države članice morajo že sedaj poslati študijo o strukturi sektorja, da bi bile upravičene do sofinanciranja svojih programov. Letna revizija števil, ki jih pošljejo države članice, bi se izkazala za upravno obremenitev, kar pa ni zaželeno. Službe Komisije izvajalce prek različnih odborov redno obveščajo o statističnih podatkih o uvozu in izvozu, ki jih imajo na voljo;
- možnost uresničitve evropskih projektov med več državami članicami. Komisija priznava zanimanje za take projekte in pojasnjuje, da bi bili lahko ti sprejeti, saj ni ovir za sodelovanje med več državami članicami pri istem projektu. Vsaka sodelujoča država članica bi morala k njim prispevati glede na dodeljena proračunska sredstva. Ponovna dodelitev nezaprošenih zneskov tem posebnim projektom bi bila v nasprotju z upravno poenostavitvijo, za katero si prizadevajo skoraj vse države članice in Komisija.

Navedeni so bili še drugi predlogi:

- naj se omogoči financiranje popravila ali obnovitve demonstracijskih panjev. To je že zdaj mogoče v okviru tehnične pomoči ali ukrepov obnove populacije;
- naj se nekateri ukrepi nanašajo na nove proizvode (trženje, predelava itd.): to je že zdaj mogoče v okviru tehnične pomoči. Nikakršnih ovir ni za financiranje skupine proizvajalcev, ki bi želeli dati na trg nove proizvode ali nova pakiranja. Namen programov je poleg izboljšanja proizvodnje predvsem izboljšanje trženja;
- možnost, da se neporabljeni zneski nekaterih držav članic dodelijo drugim ali da se plačilni roki podaljšajo. Ker je proračun enoleten, je ta možnost težko uresničljiva, saj je stopnja uporabe znana šele naknadno;
- boljše obveščanje čebelarjev o izsledkih uporabnih raziskav. Komisija se strinja s tem ciljem, vendar je težko zagotoviti pravni okvir za to. Treba je opozoriti, da čebelarске organizacije v vsaki državi članici sodelujejo pri pripravi programov, zato lahko zahtevajo te informacije in jih po možnosti razširijo v svojih evropskih organizacijah;
- nekatere države članice se tudi pritožujejo, da težko pripravijo programe, ne da bi vnaprej vedele, kolikšna proračunska sredstva bodo imele na voljo. Komisija se te težave zaveda in bo preučila, ali jo je mogoče odpraviti. Ker se proračunska sredstva delijo glede na število panjev v posamezni državi članici in ker se popis pošlje hkrati s programi, držav članic za zdaj ni mogoče obvestiti o višini finančnih sredstev, ki jim bodo dodeljena. Da bi se temu izognili, bi bilo morda treba zakasnit pošiljanje strukturne študije držav članic in osnutka nacionalnega programa;
- ena od držav članic graja tudi dejstvo, da je treba ukrepe, upravičene do sofinanciranja, izvesti do 31. avgusta v tekočem letu in da je zato težko financirati ukrep v septembru. Razlog za to je dejstvo, da je treba sredstva za ukrepe izplačati pred koncem tekočega proračunskega leta;
- nekatere države se ne strinjajo s tem, da določenega ukrepa ni mogoče financirati v okviru teh programov in hkrati v okviru neke druge sheme pomoči Skupnosti, vendar ne nasprotujejo prepovedi dvojnega financiranja, temveč menijo, da bi se dva programa lahko dopolnjevala. Komisija mora biti še naprej zelo previdna, da bi preprečila vsakršno sofinanciranje, zato te omejitve ne namerava odpraviti;

- druge države članice bi si želele natančnejši opis pomoči za naložbe, ki se lahko odobrijo. To bi bilo v nasprotju s prožnostjo in poenostavitvijo, ki se uvajata zadnja leta. Izčrpnega seznama upravičenih ukrepov ni mogoče sestaviti. Komisija je bila načeloma vedno prilagodljiva, če se je lahko dokazalo, da je zadevna oprema namenjena izključno doseganju ciljev različnih ukrepov, upravičenih do sofinanciranja.

Nekatere države članice so tudi zahtevale, naj Komisija vnese nekaj sprememb v uredbo o podrobnih izvedbenih pravilih, zlasti naj vanjo vključi opredelitve drugih čebelarskih proizvodov. Ker so ti proizvodi zdaj izčrpno navedeni v enotni SUT, bodo službe Komisije to vprašanje preučile.

Zahtevano je bilo tudi boljše obveščanje o dejavnostih Komisije (ne nujno samo o dejavnostih GD AGRI) v korist tega sektorja. Komisija se s tem že ukvarja, zlasti odkar je bila novembra 2008 sprejeta resolucija Evropskega parlamenta. Za boljše usklajevanje prizadevanj različnih GD in boljše razumevanje pojava odmiranja čebel je bila ustanovljena medresorska skupina. Ta skupina med drugim obravnava zlasti vprašanje obveščanja o delu Komisije, ki je pogosto premalo poznano.

In končno, nekajkrat so bili omenjeni še različni drugi konkretniji ukrepi, ki pa ne upravičujejo spremembe uredb. Upravičenost vsakega posebnega ukrepa se bo preučila med analizo programov pred njihovim sprejetjem.

4. PREDLOGI IZVAJALCEV IZ CELOTNE VERIGE

Pripombe iz sektorja je mogoče povzeti tako:

Nekaj pripomb službam Komisije so poslali samo proizvajalci, zlasti organizacija COPA-COGECA. Na prvem mestu poudarjajo pomen teh programov in njihove pozitivne učinke za celotno verigo ter zahtevajo, naj se zagotovi njihova trajnost.

Poleg teh splošnih pripomb se predlagajo nekatere izboljšave, od katerih so številne prevzele države članice:

- izboljšanje sodelovanja med državami članicami in čebelarskimi organizacijami pri pripravi programov. Obžalujejo zlasti, da se v nekaterih primerih zaradi pomanjkanja sodelovanja proračunska sredstva vedno ne porabijo najbolj smotrno. Komisija priznava, da morajo strokovne organizacije imeti bistveno vlogo pri pripravi programov, in opozarja, da je upoštevanje tega dialoga celo obveznost držav članic, saj naj bi bili upravičeni ukrepi čim bolj usmerjeni;
- ukrepi tehnične pomoči se ne bi smeli uporabljati za spodbujanje raziskovalnih dejavnosti;
- uvedba podukrepa v okviru tehnične pomoči za financiranje vzpostavitve evropske platforme za čebelarstvo, namenjene spodbujanju sinergij. Komisija spodbuja izmenjave med čebelarji iz različnih držav članic, vendar meni, da ni potrebe po vzpostavitvi take platforme. To bi bilo v nasprotju s samim načelom sofinanciranja in s poenostavitvijo. Kljub temu lahko ukrepi tehnične pomoči posamezne države članice obsegajo ukrepe za spodbujanje takega sodelovanja na ravni Skupnosti;
- boljše obveščanje o izsledkih uporabnih raziskav (glej pripombe držav članic);

- uvedba opredelitve drugih čebelarskih proizvodov (glej pripombe držav članic);
- zvišanje proračunskih sredstev in deleža sofinanciranja Skupnosti;
- in končno, zahteva se sprememba Priloge II k izvedbeni uredbi, tako da se vanjo vključijo podatki o poginu čebel.

5. SKLEPNE UGOTOVITVE

Mehanizem, ki določa uvedbo nacionalnih programov za izboljšanje proizvodnje in trženja v Evropski uniji, enako kot v letu 2007 prinaša pozitivne rezultate za čebelarstvo z vidika držav članic in tudi čebelarjev.

Prednostni ukrepi iz Uredbe (ES) št. 797/2004 so kljub svoji omejenosti z vidika proračunskih sredstev pokazali pravo kvalitativno vrednost za čebelarstvo.

Na podlagi ukrepov za poenostavitev, ki jih je Komisija uvedla leta 2007, so lahko države članice brez težav prilagodile svoje programe, ki so se že izvajali, in se tako ustrezno odzvale na težave, ki jih ob pošiljanju programov niso predvidele ali so jih podcenjevale.

Komisija ob upoštevanju ugotovitev, predstavljenih v tem poročilu, in da bi se izognili novi spremembi Uredbe, ki bi zahtevala določen čas, da se države članice z njo uskladijo, zaradi česar bi bila lahko uporaba na začetku slabša, meni, da ni primerno spreminjati Uredbe Sveta (ES) št. 1234/2007. Po drugi strani bo Komisija pravočasno preučila, ali je mogoče ugoditi zahtevam držav članic oziroma izvajalcev v zvezi s podrobnimi izvedbenimi pravili.